

तदेतदिद्रोमायाभिः पुरुषैर्यतेयुक्तास्यहरयः शतादशेति श्रुत्यनुसारौ तस्यानिर्वचनीयमाया सहाये ब्रह्मण्येव भवानोपपत्तौ न सत्या प्रकृतिरभ्युपेयस्याशयवानष्टावक्रः परिहरन्नाह दिशइति तावाएतादशैव भूतमात्रा अधिप्रज्ञदशप्रज्ञामात्रा अधिभूतमितितस्यवाचास्तृष्टौ पृथिवी चाग्निश्चेति चकौषीतकीयैतरेयकयोर्दशनादशैव वागाद्याः प्रज्ञामात्रा अग्न्यादीनां भूतमात्राणां स्रष्टृषः दिशंति विषयस्वरूपमति सृजंति ताः दिशः वागाद्यादशैव पुरुषस्य देहाख्ये पुरेव सतो जीवस्य पूर्णं परब्रह्मैव दशशतानि सहस्रं च विभूतिभेदेन मायया बहु रूपं भूत्वा स्तीत्याहुर्वेदाः एतेनायं वैहरयोयैवैदशच सहस्राणि प्रयुतान्युर्बुदानीति युक्तास्य हरयः शतादशेत्येवं अंत्यपादस्य श्रौती व्याख्या दर्शिता तथा चरज्जूरगवन्माया बुद्धस्य बाधिता पीतरस्यास्तीति वक्तुं शक्यं परमतेतु विभोरलुप्तदशः पुरुषस्य मुक्तौ तददर्शनोक्तिरनुपपन्ना दृष्टान्ताभावादिभावः परापूर्वेषां स्यादवणक्तिवितर्तुराणो अपरेभिरेति अनानुभूतीरवधून्वानः पूर्वीरिद्रः शरदस्तर्तरीति रूपं रूपं प्रतिरूपो बभूव तदस्य रूपं प्रविचक्षणाय इन्द्रो मायाभिः पुरुषैर्यतेयुक्तास्य हरयः शतादशेति दाशतय्यां ॥ ४ ॥ ७ ॥ अष्टकाध्यायवर्गे ऋचौ ऐन्द्र्यौ आम्नायेते अनयोरर्थः द्वयाह प्राजापत्यादेवाश्चुराश्च तत्र कानीयसा एव देवा ज्ययां सो असुरा इति श्रुतिप्रसिद्धाः पूर्वदेवाः स्वाभाविका संगपाप्मरूपाः कामक्रोधादयः तेषां सख्यास ख्यानि परावृणक्ति दूराद्वर्जयति वितर्तुराणः ततारेति तर्तुराणः तीर्णवान् तरेति लिङादेशः कानच् द्वित्वबहुलं छंदसीत्युकारो तादेशोपरः तीव्रवैराग्याभ्यासादिमान् अपरेभिः अपरैः देवैः शास्त्रीयैः शर्मदमादिभिः

अष्टावक्र उवाच दिशोदशोक्ताः पुरुषस्य लोके सहस्रमाहुर्दशपूर्णशतानि ॥ दशैव मासान्विभ्रति गर्भवत्यो दशैरकादशदासादशार्हाः ॥ १७ ॥

एति प्राप्नोति सख्येत्यनुषज्यते कामादीन् जित्वाऽत्यादरेण शमादिपरो भवतीत्यर्थः एवं भूतः अनानुभूतीः अननुभवान् भ्रांतिज्ञानानि श्रुक्तिरजतज्ञानतुल्यानि देहाद्यात्मज्ञानानि अवधून्वानोऽपनुदन् आत्मनस्तत्तदु पाध्यकारतां निषेधन् इन्द्रः परमेश्वरोप्यविद्यया जीवभावमापन्नः सन् लब्ध्यात्मतत्त्वो विद्वान् पूर्वीः शरदः अनादिकालप्रवृत्तकर्मवासनास्तर्तरीति अतिशयेन तरति वीतबंधो भवतीत्यर्थः अत्र अननुभूतिपदेन श्रुत्तोरर्थदर्शनस्याननुभूतिवार्ता भवतीति लौकिकप्रयत्नेन देहाद्यात्मज्ञानस्याननुभूतिवत्त्वं वदंती श्रुतिर्देहादेर्मिथ्यात्वं सूचयति तद्व्युत्पादनाय मंत्ररूपमित्यादिस्तत्र माययेति अन्वतेनाज्ञानेनेत्यर्थः सत्यत्वे तत्कार्यपदा भूतीरित्यर्थः पदपाठश्चैवमेवेति दिक् दशैव मासानिति यथास्त्रियोगेर्भेगांतरालिकः संबंधो बीजकुसूलन्यायेनैव मसंगस्य चिदात्मनो हंकारेणेत्यर्थः दशैरकाः आसमंतादीरयंति उपदिशंति तत्त्वमित्ये रकास्तत्त्वदर्शिन उपदेशारः दशमासाः तत्त्वस्य शेषकाः दश अर्हास्तत्त्वविद्याधिकारिणः एवमुक्तविधं ब्रह्माद्वैतं बुधानामनुभवसिद्धं मूढानां विद्वेष्यं चित्तशुद्धिमतं श्रद्धेयमित्यर्थः खोत्थप्रज्ञादिशोस्मिन् दशपुरिवसतः पुरविद्याष्टकालाताः पूर्णवस्त्वन्तताः ऋग्हिसमपुरां व्यापनात्पूर्णतास्य पुंयोर्योर्मर्माचोरिव पृथगपृथक्केन सत्यावृत्तेस्तः केप्याहूढाः पदंतत्कतिचन विमुखाः केपितत्प्राप्तियोग्याः ॥ १० ॥ १७ ॥